

V. Magnificat: Ant: 5. tónus

Ör-ven-de-zik az én lel-kem üd-vő-zí-tő Is-te-nem-ben.

(Keresztvetés) †MAGASZTALJA * az én lelkem az /Urat.

2. És örvendezik az én /lelkem, * az én üdvözítő Iste/nemben.

3. Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát, *

és ime, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden /nemzetek.

4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a /Hatalmas, * és szent az ő /neve. (Ant.)

5. És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre, * azokon, kik őt /félnek.

6. Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával, *

szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizakodottsága /által.

7. Letette a hatalmasokat a /székről, * és fölmagasztalta az alázato/sakat.

8. Az éhezöket betöltötte /jókkal, * és a gazdagokat üresen /küldte el. (Ant.)

9. Fölvette Izraelt az ő /szolgáját, * hogy ne felejtse irgalmas/ságát.

10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknak, *

Ábrahámnak és az ő ivadékanak mindö/rökké.

(Meghajlás) Dicsőség az Atyának és /Fiúnak,* és Szentlélek/Istennek.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Örvendezik...

Mi Atyánk ...

VI. Könyörgés és befejezés

Pap: Az Úr legyen veletek! Hívek: És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

H.: És az én kiáltásom jusson eléd!)

Könyörögjünk! Mindenható és örökkévaló Isten, aki a mennyben és a földön mindent egyaránt elrendezel, hallgasd meg kegyesen a te népednek esedezéseit, és add meg békédet a mi napjainknak. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké.

H: Ámen.

Pap: Az Úr legyen veletek! Hívek: És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

H.: És az én kiáltásom jusson eléd!)

Előénekesek: Mondjunk áldást az Úrnak! Hívek: Istennek legyen hála!

Pap: A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak.

Hívek: Ámen.

VESPERÁS - ESTI DICSÉRET

I. Bevezetés

Pap: Isten, figyelmezz az én segítségemre! Nép: Uram, siess megsegíteni engem!

(Meghajlás) Pap: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek,

Nép: miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké.

Ámen. Alleluja.

II. Zsoltározás: 1 Ant. 1. tónus

Ülj az én job-bom-ra, mon-dá az Úr az én Uramnak.

Zsolt. 109:(A Messiás istenségéről, emberségéről, királyságáról és papi méltóságáról)

1. Mondá az Úr az én / Uramnak, * (leülünk) Ülj az én jo/bbomra.

2. Míg ellenségedet számollyá / teszem * a te lába/idnak.

3. A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr / Sionból, *

uralkodjál a te ellenségeid köze/pette.

4. Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség / fényében, *

magamból szültelek téged a hajnali csillag /előtt.

5. Megesküdött az Úr és meg nem / bánja, *

Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje /szerint.

6. Az Úr áll a te jobbod /felől, * haragja napján eltapossa a kirá/ lyokat.

7. Ítéletet tesz a nemzetek kö/zött,† a holttesteket halomba /gyűjti, *

összeszűzza fejüket a széles harc/mezőn.

8. Útja közben a patakból /iszik, ’*’ (felállunk) azért emeli magasra büszkén a /fejét.

(Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK, *

ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Ülj az én jobbomra, ...

2. Ant. 4. tónus

E-rő-sek mind az ő vég-zé-se-i, szilárdan állnak, igazak minden i-dők-re.

Zsolt. 110:(Isten dicsőítése az Egyháznak juttatott Jótéteményekért)

1. Hálát adok néked Uram, teljes /szívemből, * (le)

az igazak tanácsában és gyülekeze/tében.

2. Nagyok az Úrnak /művei, * ismerjék meg őket mind, akik sze/retik.

3. Főnség és ékesség az ő /művében, * és igazsága megmarad örökkön ö/rökké.

4. Emlékezetet szerzett csodatetteinek az irgalmazó és könyörülő /Isten, *
eledelt adott az öt /félőknek.
5. *Megemlékezik az ő szövetségéről /örökké, **
cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő /népének.
6. Hogy nekik adja a hitetlenek örök/részét, *
az ő kezének műve: igazmondás és igaz /ítélet.
7. *Erősek mind az ő végzése/i, † szilárdan állnak minden /időkre, **
hűségben és igazságban hajtja végre /öket.
8. Váltást küldött az ő /népének, * megparancsolta örökké az ő szövet/ségét.
9. *Szent és rettenetes az ő /neve, * a bölcsesség kezdete az Úr fé/lelme.*
10. Jól gondolkodnak mind, akik eszerint cselekednek, *' (fel)
az ő dicsérete pedig megmarad örökkön ő/örökké.
- (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK, *
ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Erősek mind az ő végzései, ...

3. Ant: 8. tónus

Bol-dog em-ber ki az Úr pa-ran-csát ked-ve-li.

Zsolt.111:(Az igazak jutalmáról és a bűnösök büntetéséről)

1. *Boldog ember az, ki az Úrat /féli, * (le) az ő parancsolatait igen /kedveli.*
2. Hatalmas léssen magva a /földön, * az igazak nemzetsége megál/datik.
3. *Dicsőség és gazdagság az ő /házában, **
és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké.
4. Az igazaknak a sötétségben világosság /támad: *
Ő az Irgalmas, Könyörülő és /Igaz.
5. *Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen /ád, †*
*az ő dolgait igazul /rendezi, * meg nem inog az mindö/rökké.*
6. Örök emlékezetben léssen az /igaz,* nem fél a gonosz - hírhal/lástól.
7. *Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bí/zik, † bátor az ő /szíve, **
azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek /bukását.
8. Osztoget, adakozik a szegények/nek, † az ő igazsága megmarad örökkön /örökké,
* felemeltetik a feje dicső/séggel.
9. *A bűnös látja ezt és harag fogja /el, † fogát csikorgatja és irigységben*
*emészti /magát, *' (fel) a gonoszok kívánsága semmivé /leszen.*
- (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK, *
ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és / mindenkor,* és mindörökkön-örökké. /Ámen.

Antifona: Boldog ember...

III. Capitulum és rezponzorium (A napi Szentírás-rész, vagy:)

Hálát adunk az Atya Istennek Jézus Krisztus által,- ki a láthatatlan Istennek képmása, elsősülött minden teremtmények előtt, / mert őáltala lett minden // a mennyben és a földön. (Kol 1. 3. 15. 16.)

(A végén közösen válaszolunk:) ISTENNEK LE/GYEN HÁLA

Responzorium:

Mindörök-ké, ó U-runk, megmarad a Te I-géd.

V.) Mindörökkön ö-rök-ké a Te i-gaz-sá-god. **Megmarad a Te Igéd.**

V: Dicsőség az A-tyá-nak és a Fi-ú-nak, és a Szent-lé-lek-nek.

Mindörökké, ó Urunk, ...

IV. Himnusz (D.U. 354) és verzikulusz:

- Isten, te mindent Alkotó, - egek Vezére, aki vagy, - s fényvel ruházod a napot, - álommalasztal a vak éjt.
- Hogy oldott tagjainkat így - munkára eddze a szünet, - fáradt velönket és borús - aggályainkat oldja fel:
- Hálát a végzett nap miatt, - s imát mondunk az éj elé, - mit fogadtunk, ha megsegítség, - most teljesíti himnuszunk.
- Te légy, kit szívünk mélye áld, - és hangunk zengve harsonáz, - kit szomjaz minden tiszta vágy, - s imád a józan értelem.
- Hogyha az éjszakák köde - homályba csukja a napot, - a hit ne tudjon ily homályt, - hit világítsa át az éjt!
- Aludni lelkünket ne hagyj, - aludjanak ki vétkeink, - s a hit hűsítse győztesen - az éjnek forró álmait.
- Levetve síkos gondokat, - rólad álmodjon mély szívünk, - s föl ne riasszon irigyen - Sátán csele: a rémület.
- Kérjük a Fiút és Atyát, - s a kettejüktől Származót: örök, hatalmas Három-Egy, - vedd szárnyaid alá, aki kér. Ámen

Verzikulus:

V: Szállj fel, Uram, az én imádságom! **R:** Miként a tömjéncsüst a te színed elé!